

F. t. 1. vedr. medlemskab af folkekirken m.v.

værende bopæl samt når det gælder begravelse eller bisættelse, hvis forældre, søskende eller børn er begravet på en kirkegård i sognet. Retten til kirkelig betjening efter en særlig tilknytning kan i overensstemmelse med den eksisterende lovgivning fortsat også etableres i andre tilfælde.

For folkekirken som helhed vil en sådan løsning være økonomisk neutral, idet øget betjening i én kirke medfører tilsvarende mindre kirkelig betjening i en anden kirke. Hvis mønsteret ændres inden for et provsti, kan der lokalt flyttes rundt på driftsmidlerne. Hvis den foreslåede udvidelse på længere sigt skulle give anledning til et væsentligt ændret mønster for den kirkelige betjening, således at medlemmer i væsentligt omfang søger kirkelig betjening i sogne, hvor de ikke betaler kirkeskat, kan dette overvejes kompenseret over fællesfondens udligningsordning, jf. allerede eksisterende lovgivning.

Pligten til at yde betjeningen påhviler kirkens præst. Det vil løse den uklarhed, der er i dag, men udelukker naturligvis ikke, at bopælssognets præst efter nærmere aftale kan medvirke i stedet. Forslaget vil være neutralt i forhold til folkekirkens præster under ét. Men der kan være nogen, for hvem der vil være tale om en merbelastning. Dette må der i givet fald tages hensyn til i normeringen. Præsterne skal inden for rådighedspligten også bistå i andre sogne på samme måde som ved ferie og sygdom. Biskopperne vil blive bedt om at følge udviklingen.

Det må understreges, at medlemmets ret til betjening ikke indebærer, at den pågældende præst f.eks. kan pålægges at rykke allerede fastsatte opgaver. Det følger heraf, at medlemmets udøvelse af den pågældendes ret skal ske med den fornødne hensyntagen til præstens øvrige forpligtelser, muligheden for at benytte sognemenighedens kirke på det ønskede tidspunkt m.v.

Såfremt præsten er i tvivl om, hvordan den praktiske tilrettelæggelse kan struktureres, vil præsten kunne søge vejledning hos stiftet. Tvivlstilfælde eller uenighed vil kunne indbringes for biskoppen, jf. den nye affattelse af § 7, stk. 3 (lovforslagets § 1 nr. 1).

Det må endvidere understreges, at retten til kirkelig betjening på baggrund af særlig tilknytning tillige tilkommer registrerede partnere, således at 'registreret partner' som udgangspunkt sidestilles med 'ægtefælle'. Det skal dog anføres, at registreret partnerskab fortsat ikke kan indgås i en af folkekirkens kirker. Endvidere kan en præst ikke pålægges at foretage velsignelse af registreret partnerskab. Såfremt kirkens præst ikke ønsker at medvirke til velsignelsen, påhviler det biskoppen at udpege en anden præst, der er vil-

lig til at udføre denne handling i sognemenighedens kirke. Bestemmelsen omfatter således ikke samlevende, men her kan en præst vælge at give samlevende den samme mulighed for kirkelig betjening, jf. § 5, stk. 2, i lov om bestyrelse og brug af folkekirkens kirker m.m.

I forlængelse heraf kan det endvidere anføres, at præsten i alle tilfælde har mulighed for, at yde kirkelig betjening, uden at der er tale om særlig tilknytning. Reglerne om særlig tilknytning ændrer ikke på præstens frie afgang til at yde kirkelig betjening ud over det, som følger af reglerne.

Kirkeministeriet finder tillige fortsat, at det er nødvendigt, at der fastsættes regler, som præciserer, hvornår der foreligger særlig tilknytning i § 14, i lov om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde. Kirkeministeriet finder dog, at rettighederne, jf. § 14, må tilpasses § 7, i lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning, hvorfor enkelte punkter er fjernet i forhold til udvalgets oprindelige forslag, således at bestemmelsen svarer til 'særlig tilknytning' i § 7 – dog med den forskel, at opregningen i § 14, stk. 2 er udtømmende, da § 14, stk. 3 indeholder bestemmelser om øvrige udensognsboendes ret til blive begravet på en kirkegård i sognet.

Det bemærkes, at betænkningens forslag om mere fri adgang til kirkelig betjening uden særlig tilknytning mod fuld betaling og under forudsætning af, at man ikke er en belastning for betjeningen af sognets egne beboere, er udgået på baggrund af manglende opbakning til forslaget i høringen af betænkningen.

2.1.3. Lovforslagets udformning

Med lovforslaget foreslås en modernisering af reglerne for kirkelig betjening af udensogns medlemmer til afløsning af den nuværende § 7, i lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning, hvorved bestemmelsen præciseres samtidig med, at medlemmernes rettigheder udvides. Dette skal sikre en mindre skønsmæssig forvaltning af tilknytningskravet, end hvad der kan være tilfældet i dag.

Med en ny affattelse af § 7 (jf. lovforslagets § 1, nr. 1) skabes der således klarhed om i hvilke tilfælde, der altid foreligger en »særlig tilknytning«. Særlig tilknytning anerkendes således altid i forhold til tidligere bopæl i sognet, og når der er nære pårørende boende i sognet. Retten til kirkelig betjening efter særlig tilknytning kan i overensstemmelse med den eksisterende lovgivning fortsat etableres i andre tilfælde. Samtidig betyder ændringen, at kirkens præst er forpligtet til at betjene disse medlemmer. Udgangspunktet om, at hjemsoagnet udgør grundlaget for den kirke-